

i de senere år oprettet en lang række familieværksteder som et meget vigtigt udgangspunkt for en forebyggende familiepolitik; og jeg mener, det er et vigtigt mål at sørge for, at der kommer den slags familiecentre over hele landet. Vi kan nemlig se, at nogle af de problemer i familierne, der kan betyde udstødning, faktisk kan tackles i disse familiecentre eller familieværksteder.

Vi har også fået et nyt og opstrammet regelsæt, når det drejer sig om børn, der skal anbringes uden for hjemmet; men også her er der brug for at arbejde videre for at sikre, at ordlyden og hensigten i loven rent faktisk også bliver fulgt ude i amterne og kommunerne. Det samme drejer sig om de nye regler for klub- og fritidstilbud til belastede unge, hvor det også halter med at få det til at slå igennem på fuld kraft ude omkring i lokalområderne. Efter min vurdering er det også her, vi skal satse, når det drejer sig om de kommende år. Vi skal sørge for, at hensigterne i lovgivningen bliver fulgt op.

Et af de nye områder, vi for alvor vil tage fat på, er sammenhængen mellem socialpolitik og sundhedspolitik. Vi kan se i den nye rapport fra DIKE, at der er et meget alvorligt sammenfald mellem, at mennesker, der har det svært på andre områder, også har en dårlig helbredstilstand, og at de ting forstærker hinanden. Det er sværere at komme udstødningen til livs, hvis man er belastet af et dårligt helbred, så det er også et af de nye områder, vi vil satse på.

For at opsummere drejer det sig i virkeligheden om at sikre, at de initiativer, der er taget, slår fuldt igennem. Vi skal sikre en ny form for samarbejde, og ved at stille krav til amter og kommuner skal vi sørge for, at der bliver opstillet succeskriterier og sker en løbende evaluering, så vi får en målestok for, om de hensigter, vi har for at mindske ulighederne i vort samfund, rent faktisk også bliver opfyldt.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Den gunstige beskæftigelsessituation giver en enestående mulighed for også at få de svagere grupper tilbage på arbejdsmarkedet.

Men det forudsætter, at man ude på arbejdspladserne er villig til at påtage sig et medansvar, og at aktiveringsindsatsen er gearret til også at få de svagere ledige tilbage i beskæftigelse.

Med arbejdsmarkedsreformen fra 1994 skiftede fokus i aktiveringsindsatsen fra at dreje sig

om genoptjening af dagpengere til at dreje sig om den enkelte lediges behov og muligheder på det lokale arbejdsmarked. Og nogle af de centrale elementer i aktiveringsindsatsen er nu tilbud efter mere individuelle behov og en tidlig indsats for grupper, der har en særlig risiko for langvarig ledighed.

Redskabet til at sikre tilbud tilpasset den enkeltes behov er de individuelle handlingsplaner, hvor der tages udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger samt naturligvis også i behovet på det lokale arbejdsmarked.

Som et led i aktiveringen er der rundt om i AF-regionerne sat en række projekter i gang over for de svagere ledige, og vi har derfor gode muligheder for at bygge videre på erfaringerne fra disse projekter. Og erfaringerne fra de allerede søsatte projekter tyder på, at der bl.a. kan være behov for at øge fleksibiliteten i tilbudene til de svagere ledige og øge samarbejdet med bl.a. kommunerne og a-kasserne.

Målet er at give de svagere grupper reelle muligheder for at opnå en arbejdsmarkedstilknnytning primært i ordinære job, men hvis det ikke er muligt, så i job på særlige vilkår. Derfor er det først og fremmest en tidlig og behovsorienteret indsats, der for alvor kan medvirke til at imødegå polarisering og udstødelse.

Det er som nævnt regeringens mål, at alle langtidsledige skal have et tilbud om arbejde eller uddannelse senest efter et år, og at alle unge skal have et tilbud senest efter et halvt års ledighed. Og det er Danmarks ambition at blive det første land, der opfylder EU-målsætningen herom.

Det embedsmandsudvalg, som skal komme med forslag til justeringer af arbejdsmarkedsindsatsen fra den 1. januar næste år, skal give et bud på de nærmere rammer for indsatsen.

Den anden store udfordring er at få etableret et mere rummeligt arbejdsmarked, så også personer med nedsat arbejdsevne kan få eller bevare en plads på arbejdsmarkedet.

I et samarbejde mellem Arbejdsministeriet og Socialministeriet har der været nedsat to skånejobudvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

Udvalgene har bl.a. set på de muligheder, der er i de sociale kapitler i overenskomsterne, der giver mulighed for at skabe et arbejdsmarked, hvor også personer med nedsat arbejdsevne kan fastholdes i beskæftigelse. Og der er nu på hele det offentlige og på langt den største del af det private overenskomstdækkede arbejdsmar-